

הדו"ח על האקדח הנקי אינו המיצא היחיד שהועלם במישפט שבו

כ שקיבלו לידיהם, לפני כשנה וחצי עורכי-הדין נחמה וזלמן סגל את הטיפול המישפטי באסירי-העולם סלומון ("סמי") אבו, הם לא ידעו שהפרשה תשנה את חייהם. סלומון אבו היה כולא בר אותה עת בכלא רמלה כאסיר-עולם. אחרי שהורשע עשר שנים קודם-לכן ברצח מלך העולם-התחתון של תל-אביב, עזרא שם-טוב מירחי, וברצח שומרי-ראשו של מיו"ר חי, אהרון אלמליח.

קודם לכן היו לאבו שני עורכי-דין, מהמפורסמים והידועים בתחום הפלילי בר ארץ. מיד אחרי מעצרו הוא שכר את שרותיו של חיים קאזיס, אולם עוד לפני שנפתח מישפטו הוא נפרד ממנו ושכר את עורך-הדין צבי לידסקי.

כשהורשע אבו ברצח, הוא נראה כמי שאינו מאמין בהרשעה, או נכון יותר אינו מבין אותה כלל. במשך השנים שבהם ישב בכלא המשיך סלומון אבו לטעון בעקשנות: "אני חף מפשע."

המישרד של עורכי-הדין סגל, ברחוב שמאי 16 בירושלים, נפרץ. הדבר היחיד שנלקח מהמישרד היה התיק של סלומון אבו.

אינטואיציה נשית

ד ווקא האינטואיציה הנשית של נחמה סגל היא שהובילה לפתיחת אחת הפרשיות האנושיות והמישפטיות המרתקות ביותר שידעה ישראל. נחמה החליטה, בניגוד לדעתו של בעלה, שיש לשחזר את התיק הגנוב. היא פנתה לגינון המדינה, לארכיון בית-המישפט ולמטה-הארכיון וביקשה עותקים של כל מיסמך הקשור לרצח. לחקירת המישטרה ולדין המישפטי כשנפגשה סגל עם תת-ניצב יחזקאל קרני, ראש אגף החקירות במטה הארצי של המישטרה, כדי לבקש ממנו את כל החומר המישטרי הנוגע לתיק, היא ביקשה ממנו: "כל דו"ח, כל חתיכת נייר, כל עדות. אני מבקשת אפילו את הדו"ח הבלטיטי של אקדח הרצח, אולי נמצאו בתוך הקנה טביעות אצבעות." קרני התייגלל מצחוק: "בתוך קנה אקדח אי-אפשר למצוא טביעות אצבעות." השיב לפרקליטתו.

שיחזור, העולם הזה

שיחזור שערך העולם הזה במקום הרצח, יום אחרי הרצח, סמוך לצימת הרחובות אלנבי והירקון צויין מקום צניחתו של עזרא מירחי, אחרי שהוא נורה מטווח קרוב. הרוצח נמלט לרחוב הירקון, המשיך לרחוב נציזיונה, חצה את רחוב בן-יהודה, נכנס למונית וברח ממנה, כשרודפיו צעקו: "רוצח, רוצח, הרודפים, ביניהם ישראל דנוך, איבדו קשרי-עין איתו, ורק אחרי-כך מצאו את סלומון אבו, כשהוא מסתתר מאחרי מקרר ישן במירפסת ברחוב חברון, סמוך לבית הקברות הישן.

מדי העניינים?

אך כשקיבלה סגל את הדו"ח הבלטיטי יחד עם יתר המיסמכים שבתיק-המישטרה, התברר שצחקוקו של קרני היה מוקדם מדי. אמנם לא נמצאו טביעות אצבעות בתוך הקנה, אך המומחה הבלטיטי של המישטרה קבע שהקנה היה נקי. מאותו אקדח לא ירה, ולכן קשה להניח שעזרא מירחי נרצח מכדורי אקדח זה.

זלמן סגל היה עסוק באותה תקופה. הוא הניח את התיק, שהיה עטוף ב"שקית-ניילון, ליד תיק אחר, שהיה אף הוא עטוף בשקית-ניילון, תיק קיטעי עיתון נות, על מדף בתחתית שולחן-הכתיבה שלו. כעבור שלושה שבועות, כשהתפנה לעסוק בתיק, גילה לתדהמתו שהתיק נגנב.

נסע, חקר, אך לא כתב את הספר. דרכיהם של לידסקי ואבו נפרדו ואז פנה אבו, דרך אסיר אחר שבני הוגז סגל שימשו כפרקליטיו, אל עורכי-הדין הירושלמים. הוא העביר להם תיק עבירות, שבו כל החומר המישפטי שלו, וביקש מהם ללמוד את התיק.

25 אלף דולר כדי שיסע לארצות-הברית, יחקור את טיבה של הבדיקה-המשולשת וייכתוב על כך ספר. המישפחה קיוותה שספר מסוג זה, שיוכיח את יעילותה של הבדיקה-המשולשת, יעורר את דעת-הקהל בארץ ויגרום לכך שאבו יזכה לבדיקה זו, וחפותו יתוכח בעליל. לידסקי אמנם

הדו"ח הבלטיטי לא הובא לידיעת בית-המישפט שהרשיע את סלומון אבו. הוא לא נעלם מתיק המישטרה, אך לא הוצג לפני בית-המישפט. או שהוא לא הוגש לתובע עורך-הדין אורי וגמן, או שוגמן החליט שלא להציגו לפני בית-המישפט.

לפתע התגלה לבני-הזוג סגל, שהתחילו להקדיש שעות על גבי שעות ללימוד תיק סלומון אבו, שהדו"ח הבלטיטי לא היה המיסמך היחיד שלא הובא לידיעת בית-המישפט. למיסמכים שונים שהופיעו בתיק המישטרי לא היה כלל זכר בתיק המישפטי. עורכי-הדין סגל, אנשים דתיים, התחילו להאמין שיד מכוונת משמיים גרמה לכך שמישרדס נפרץ, שתיקו של סלומון אבו נגנב ושהם החליטו לשחזר אותו, לולא שיחזור התיק לא היה איש מגלה לעולם שקיימים מיסמכים שהועלמו מעיניו של בית-המישפט.

מיסמך אחר שמשך את תשומת-ליבם היו שתי הודעות במישטרה, שמסרה דמות מוכרת בעולם-התחתון הישראלי, ישראל דנוך, דנוך מרצה עתה עונש של שנתיים מאסר על מעורבותו בפרשת הרצח-הכפול, שהעסיקה בשנה האחרונה את המדינה. לתדהמתם גילו עורכי-הדין שדנוך היה מאלה שתפסו את סלומון אבו בליל-הרצח ושהביאו אותו למישטרה.

עד כה ידעו הכל, וגם בית-המישפט שגור על אבו מאסיר-עולם, שהוא נתפס עלי ידי חיילים עוברי-אורח והוסגר עלידם למישטרה. שמו של דנוך כלל לא נזכר ב"בית-המישפט. הוא לא נקרא להעיד ו"עדויותיו במישטרה לא הוצגו. גם סניגורו של אבו, לידסקי, לא העלה אז את השאלה לאן נעלם ישראל דנוך.

עזרא מירחי, שכונה גם עזרא שפירא (על שם שכונת שפירא שבה נולד), היה בן 36 ביום מותו. מירחי היה אחד מ-

המשחררים

עורכי-הדין נחמה וזלמן סגל השקיעו מאות שעות בלימוד פרטי פרשת רצח מירחי. עורכי-הדין הירושלמים גילו לתדהמתם עדויות ומיסמכים שלא הובאו לפני בית-המישפט, והצליחו לשכנע את נשיא בית-המישפט העליון,

אבו לכלא

סלומון אבו מובל לכלא, אחרי שנגזר עליו עונש מאסיר-עולם. במשך כל השנים דרש אבו מישפט-חוזר, רק השבוע החליט בית-המישפט לערוך לו מישפט-חוזר.

* מיבנה תיקי-החקירה של המישטרה מקשה על העלמת מיסמכים מהם. כל מיסמך מן העבר מיספדו ועל הכריכה הפנימית של התיק מופיע אינדקס המיסמכים.